

prima instanță: I. Gancear
(Judecătoria Buiucani mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Vascan, E. Clim, Iu. Cotruță
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2rac-208/14

Î N C H E I E R E

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Forward International”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Forward International” împotriva Societății pe acțiuni „Moldpresa” cu privire la declararea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare a mărfurilor, încasarea datoriei și penalității de întârziere; cererea reconvențională a Societății pe acțiuni „Moldpresa” împotriva Societății cu răspundere limitată „Forward International” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013 prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Forward International”, menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 iunie 2013 și încasată de la Societatea cu răspundere limitată „Forward International” în beneficiul Societății pe acțiuni „Moldpresa” dobânda de întârziere pentru perioada 12 iunie 2013 – 06 noiembrie 2013 în sumă de 5 718,72 lei,

c o n s t a t ă

La 21 decembrie 2012 SRL „Forward International” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldpresa” cu privire la declararea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare a mărfurilor, încasarea datoriei și penalității de întârziere.

Ulterior, la 21 februarie 2013 SA „Moldpresa” a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „Forward International” cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 iunie 2013 a fost admisă parțial acțiunea inițială, fiind încasată de la SA „Moldpresa” în beneficiul SRL „Forward International” datoria în sumă de 34 413,76 lei și compensația pentru plata taxei de stat în mărime de 1 032,41 lei, în rest acțiunea inițială fiind respinsă; a fost admisă integral acțiunea reconvențională, fiind încasată de la SRL „Forward International” în beneficiul SA „Moldpresa” datoria în sumă de 10 000

dolari SUA, cheltuielile pentru executare în mărime de 2 555 lei și compensația pentru plata taxei de stat în sumă de 3 633 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către SRL „Forward International”, menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 iunie 2013 și încasată de la SRL „Forward International” în beneficiul SA „Moldpresa” dobânda de întârziere pentru perioada 12 iunie 2013 – 06 noiembrie 2013 în sumă de 5 718,72 lei.

La 05 februarie 2014 SRL „Forward International” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, cerând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea admiterii acțiunii reconvenționale și respingerii parțiale a acțiunii inițiale, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi prin care cererea SA „Moldpresa” să fie respinsă, iar acțiunea SRL „Forward International” să fie admisă integral.

Recurenta în motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material, neacordând la caz o apreciere justă faptului că pct. 3.2 și 3.7 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 84 încheiat la 22 februarie 2012 între SRL „Forward International”, în calitate de vânzător, și SA „Moldpresa”, în calitate de cumpărător, precum și pct. 4 din anexa nr. 1 din 22 februarie 2012 la contractul nominalizat, sunt ilegale și abuzive, ele plasând vânzătorul într-o situația vădit nefavorabilă și prejudiciindu-i în mod disproporțional interesele contrar principiilor buneii-credințe în desfășurarea raporturilor contractuale. Astfel, consideră recurenta SRL „Forward International”, pct. 3.2 conform căreia în cazul în care nu îi este livrată marfa solicitată, cumpărătorul este în drept să pretindă de la vânzător penalitatea în mărime de 5% din valoarea mărfii pentru fiecare zi de întârziere; pct. 3.7. conform căruia cumpărătorul are dreptul să rețină suma penalității pentru nelivrarea mărfii din contul datoriilor sale față de vânzător; și pct. 4 din anexa nr. 1 la contractul de vânzare-cumpărare nr. 84 din 22 februarie 2012, potrivit căruia vânzătorul este obligat să achite suma de 10 000 dolari SUA pentru amplasarea mărfurilor în chioșcurile cumpărătorului, urmează a fi declarate nule de drept din motiv că SA „Moldpresa” în mod viclean și cu rea-credință le-a inclus în textul contractului de tip standard. Consideră recurenta SRL „Forward International” că motivele invocate se încadrează în temeiurile declarării recursului, hotărârile judecătorești contestate urmând a fi casate cu emiterea unei hotărâri noi favorabile dânsei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului nu rezultă cu certitudine data expedierii în adresa recurente SRL „Forward International” a copiei redactate de pe decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013 (f.d. 124), precum și nici momentul recepționării acesteia. Însă se atestă că la 30 ianuarie 2014 SRL „Forward International” a adresat Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău o cerere, prin care a solicitat eliberarea copiei de pe decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, care a fost satisfăcută.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către SRL „Forward International” se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 05 martie 2014 în adresa intimă SA „Moldpresa” a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Forward International” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 07 aprilie 2014 SA „Moldpresa” a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat și abuziv al acestuia, solicitând respingerea lui ca fiind inadmisibil. Astfel menționează intimata, temeiurile recursului SRL „Forward International” sunt declarative, instanțele ierarhic inferioare au oferit o apreciere juridică corectă circumstanțelor de fapt ale speței și au pronunțat o soluție legitimă.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Forward International” în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința intimă SA „Moldpresa”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Potrivit art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Forward International” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele de fond și de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Nu poate fi reținut argumentul recurenteii SRL „Forward International” ca temei al admisibilității prezentului recurs precum că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material, neacordând la caz o apreciere justă faptului că clauzele 3.2 și 3.7 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 84 încheiat la 22 februarie 2012 între SRL „Forward International”, în calitate de vânzător, și SA „Moldpresa”, în calitate de cumpărător, și pct. 4 din anexa nr. 1 din 22 februarie 2012 la acest contract, sunt ilegale și abuzive pe motiv că plasează vânzătorul într-o situația vădit nefavorabilă și îi prejudiciază în mod disproporțional interesele, deoarece recurenta în mod deliberat și cu bună-credință a acceptat încheierea unui asemenea contract, manifestându-și acordul de voință în mod liber și nevițiat.

Astfel, lipsesc careva temeiuri pentru constatarea nulității clauzelor contractuale respective, acestea fiind valabile și susceptibile să producă efectele juridice prezumate de părți la momentul încheierii tranzacției.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenteii privind încălcarea la caz a principiului bunei-credințe în desfășurarea raporturilor contractuale de către SA „Moldpresa”, aceasta în mod viclean introducând clauzele contestate în contractul de tip standard, deoarece este declarativ, nefiind probat în nici un mod de către SRL „Forward International” și invocat exclusiv pentru a se încadra în temeiurile declarării prezentului recurs.

Alte argumente invocate în recursul declarat de către SRL „Forward International” nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4), fără a examina temeinicia acestora.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanțele de judecată s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Forward International”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Forward International” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi